

Sygn. akt: I C 1740/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Gałuszka
Protokolant:	Monika Bożek

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2018 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. S.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. **zasądza** od strony pozwanej (...) S.A.

w W. na rzecz powoda S. S. kwotę 1.050,00 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 12 lipca 2016 r. do dnia zapłaty,

II. **oddala** powództwo w pozostałym zakresie,

III. **nakazuje** ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie od strony pozwanej kwotę 124,33 zł (sto dwadzieścia cztery złote 33/100) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa,

IV. **nakazuje** ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie od powoda kwotę 229,80 zł (dwieście dwadzieścia dziewięć złotych 80/100) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt: I C 1740/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 22 stycznia 2018r.

Pozwem z dnia 23 września 2016 r. S. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 3.410 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, o ile w sprawie nie zostanie przedstawiony spis kosztów.

W uzasadnieniu faktycznym pozwu powód podniósł, że jest właścicielem pojazdu F. (...) o numerze rej. (...), który został uszkodzony na skutek zdarzenia drogowego. Strona pozwana po zgłoszeniu jej szkody uznała swoją odpowiedzialność co do zasady, jednak oszacowała szkodę w pojeździe na 1.800 zł, a wskutek odwołania powoda przyznała dopłatę do odszkodowania w wysokości 100 zł. W ocenie powoda wartość rynkowa pojazdu oszacowana na 3.000 zł przed szkodą została drastycznie zaniżona, ponieważ pojazd ten, wyprodukowany w 2004 roku, w bardzo dobrym stanie technicznym, posiadany przez pierwszego właściciela, miał niski przebieg, nie był wcześniej uszkodzony i miał zamontowaną instalację gazową. Powód oszacował jego wartość na 7.000 zł, co po odjęciu kwot 1.690 zł (wartość

pojazdu w stanie uszkodzonym) i 1.900 zł (wyplacone odszkodowanie) daje 3.410 zł, którego powód dochodzi w sprawie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 października 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Krośnie nakazał stronie pozwanej, by zapłaciła na rzecz powoda kwotę 3.410 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 lipca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 943 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Wskazała, że wyplaciła na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 1.900 zł i zakwestionowała zasadność dochodzenia dalszego odszkodowania. Strona pozwana podniosła, że ustaliła i wyplaciła odszkodowanie odpowiadające wartości pojazdu przed szkodą pomniejszone o wartość pozostałości, ponieważ koszty naprawy pojazdu przewyższały jego wartość sprzed szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. S. jest właścicielem pojazdu marki F. (...) o numerze rej. (...). Pojazd ten został uszkodzony. (...) S.A. w W. uznał swoją odpowiedzialność za szkodę co do zasady i wyplacił S. S. kwotę 1.900 zł tytułem odszkodowania. Ponieważ koszty naprawy przekraczały wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym, ubezpieczyciel wyplacił poszkodowanemu odszkodowanie pieniężne ustalone metodą dyferencyjną - okoliczności bezsporne.

Przy założeniu, że stan pojazdu przed szkodą był dobry, jego wartość wyniosłaby na dzień szkody 4.000 zł brutto. W stanie uszkodzonym był wart 800 zł, zatem wartość szkody to 3.200 zł brutto.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej i wyceny szkód powypadkowych (k. 115-116).

Stan pojazdu przed nastąpieniem szkody (zderzak przedni połamany i prowizorycznie pospinany, tapicerki porozrywane, bok prawy tylny uszkodzony bez związku ze szkodą) uzasadniał jednak obniżenie jego wartości. Wartość ta przed szkodą wynosiła 3.700 zł brutto. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła w zaokrągleniu 750 zł brutto. Wysokość powstałej szkody wyniosła więc 2.950 zł brutto.

Dowód:

- opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej i wyceny szkód powypadkowych (k. 143-144).

W piśmie z dnia 14 czerwca 2016 r. (...) S.A. poinformował S. S., że z uwagi na zakres uszkodzeń naprawa jego pojazdu jest nieuzasadniona, a wartość odszkodowania została ustalona na 1.310 zł brutto. W piśmie z 16 czerwca 2016 r. ubezpieczyciel poinformował poszkodowanego, że szkoda całkowita wyniosła 1.026,02 zł. Z kolei pismem z 11 lipca 2016 r. ubezpieczyciel określił odszkodowanie na 1.800 zł brutto.

Dowody:

- pismo z dnia 14 czerwca 2016 r. (k. 13-14);

- pismo z dnia 16 czerwca 2016 r. (k. 15);

- pismo z dnia 11 lipca 2016 r. (k. 12).

Sąd podzielił obie opinie biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej i wyceny szkód powypadkowych. Biegły przekonująco uzasadnił swoje stanowisko, a przedstawione przez niego wnioski były kategorięczne. Jego opinia znajdowała oparcie w treści dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, a przed jej wydaniem biegły zapoznał się z całym materiałem dowodowym. Wycena pojazdu została wykonana w specjalistycznym programie komputerowym I.-E. i A., co dodatkowo przemawia za tym, że przedstawione w niej wnioski są miarodajne i powinny stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Wiarygodności opinii nie umniejszają dołączone do pozwu przykładowe ogłoszenia o sprzedaży pojazdów podobnych do samochodu powoda, ponieważ wycena biegłego została dokonana w odniesieniu do konkretnego pojazdu, w oparciu o dane z akt szkody, a ogłoszenia dotyczą samochodów o nieznanym stanie technicznym, co uniemożliwia zestawienie ich mechanicznie z samochodem powoda.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, w tym przede wszystkim z dokumentów zgromadzonych w aktach szkody. Ich rzetelność i autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu, a żadna ze stron ich nie kwestionowała. Stwierdzone w nich okoliczności były bowiem między stronami niesporne, natomiast spór dotyczył jedynie wysokości szkody, a ta została dokładnie wyliczona przez biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda podlegało uwzględnieniu co do zasady, jednak w niższej wysokości niż żądana w pozwie.

Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności za szkodę, wynikającą z art. 415 k.c. oraz przepisów dotyczących umowy ubezpieczenia, a to art. 805 § 1 k.c., art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie na podstawie opisanych wyżej dowodów prowadzą do wniosku, że szkoda poniesiona przez powoda wyniosła 2.950 zł. Powód otrzymał już od strony pozwanej na poczet tej szkody kwotę 1.900 zł. Oznacza to, że należało zasądzić na jego rzecz brakującą część odszkodowania, tj. 1.050 zł, a w pozostałym zakresie oddalić powództwo.

O odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeśli natomiast termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W dniu 11 lipca 2016 r. ubezpieczyciel ostatecznie sprecyzował wysokość świadczenia, które w jego ocenie było należne. Od dnia 12 lipca 2016 r. pozostawał w zwłoce, co uzasadniało zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie właśnie od tej daty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając je stosunkowo z uwagi na to, że żądanie powoda zostało częściowo tylko uwzględnione. Żądanie pozwu zostało zasądzone na rzecz powoda w 31%, zatem powinien on ponieść 69% kosztów. Na koszty procesu złożyły się następujące kwoty:

- 171 zł – opłata od pozwu;
- 1.035,51 zł – wynagrodzenie za opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej i wyceny szkód powypadkowych;
- 318,62 zł - wynagrodzenie za opinię uzupełniającą biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej i wyceny szkód powypadkowych;
- 900 zł – koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804);

- 17 zł – opłata od pełnomocnictwa każdej ze stron.

Koszty te łącznie wyniosły 3.359,13 zł. 69% tej kwoty to 2.317, 80 zł. Powód poniósł dotychczas łącznie koszty w wysokości 2.088 zł. Pozwany poniósł koszty w kwocie 917 zł, a należne od niego 31% kosztów wynosi 1.041,33 zł. Różnica między kosztami poniesionymi przez strony a należnymi od nich sumuje się do kwoty 354,13 zł, którą to tymczasowo wyłożył Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego. Wobec powyższego należało nakazać ściągnąć od strony pozwanej kwotę 124,33 zł, a od powoda – 229,80 zł, o czym orzeczono w punktach III i IV wyroku.

Sędzia:

Z...: 1/(...)

2/ (...) dni

Sędzia: